

SULYOK VINCE
Lemondás Ithakáról

*Az egykori, a másmilyen életből
 akárcsak megvadult bika,
 együttesen szorított, űzött ki
 Hatalom és Politika.*

*Ott volt, az volt az én Ithakám
 dombokkal, szőlőkkel, gyümölcsösökkel,
 belső békével, boldogsággal és
 nagy lelki csönddel.*

*Fölvillan olykor egy-egy emlék
 a gyermekkor tengermélyeiből.
 Melegítő forrásuk olykor még ma is
 a felszínre buzogva tör.*

*De az utat, ami hazavinne,
 az évek során elfeledtem,
 mikor Nausikaa tálaiból
 magam teleittam és teleettem.*

*Most naphosszat tengeröbleinek
 langyos vízfodraival játszom,
 s már nem fáj az se, amikor
 Ithaka átszól*

*A vízzúgáson át, s gyerekkoromról
 regél, üzenget és kér,
 noha tudhatná, hogy innen Ithakába
 az itt partot ért már vissza nem tér.*

*Mert Ihaka sincs többé, a régi:
 olajfáit-szöleit tönkretették
 a kérők, s Penelope gazdag
 konyháját is fölélték.*

Por, vagy por se

*A porban, az útszélien
 (ki tudja, hogy hány napja már)
 élettelenül, ziláltan összekuszált
 tollakkal madárka hever.
 Testébe mindörökre beledermedt
 már a szárnyalás részegítő és boldog
 öröme, a fölfelé ívelés
 gyönyöre kék eget alatt,
 habzó, fehér felhők alatt.*

*Rövidke kis idő még és belém is
 belém dermednek a szavak,
 belém fagy a szavak szárnyalása,
 a boldog ének,
 maga az élet,
 az élet, a gyönyörűséggel teljes,
 a vissza többé soha nem térő,
 a megismételhetetlen.*

*S akár ez a kis madártetem itt:
 por leszek majd én magam is
 s por lesztek ti is mindannyian,
 vagy por se...*